

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Første behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler. (Betalingsmodtager skal betale et årligt abonnement til indløser for at modtage et betalingsmiddel med chip. Betalingsmodtager må ikke opkræve gebyr af bruger, når denne benytter et betalingsmiddel i den fysiske handel).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 13/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 18.45

Forhandling

Jens Hald Madsen (V):

Så faldt 50-øren endelig, det tog lang tid. Man kan nærmest sige, at debatten var gået så vidt, at den til sidst nærmest var overtrukket med forskellige argumenter frem og tilbage, hvor man blev i tvivl om, hvem der havde lavet aftale med hvem og hvorfor og på hvilken baggrund. Derfor er det en stor glæde for Venstre, at det er lykkedes for alle parter, hovedkræfterne i hvert fald – og også en tak til ministeren for en indsats – at få lavet en fælles løsning, som alle kan være tilfredse med, også i lyset af den store storm og massive modstand, der var, specielt fra forbrugernes side, mod at betale et gebyr for noget, som de fandt helt naturligt, ligesom vi har pengesedler og mønter.

Nu har vi altså fået en ordening, hvor parterne skal betale via en form for abonnement, kan man sige. Der betales i forhold til transaktionerne, og bankerne kommer også til at betale deres del i det her system.

Men det vigtigste for mig og for Venstre er at sige, at det her udviklede sig i en fuldstændig utrolig retning og debatmæssigt meget skævt.

Jeg må også sige, at med hensyn til de aktører, der har været med i den her proces, vil jeg da nok vove at påstå, at der er nogle af dem, og her tænker jeg altså ikke på politiske partier, hvor jeg personligt, og jeg tror også en hel del fra Venstres side, har været utrolig skuffet over den måde, som de sådan set har optrådt på i den her sag.

Men alt i alt er vi tilfredse med og glade for, at der endelig er fundet en løsning på det, og dermed kan Venstre støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er der her tale om at indføre gebyr på en ydelse, som indtil for nylig var gratis. Hverken forbrugerne eller butikkerne skulle altså ud over nogle driftsomkostninger betale for at bruge dankortet. Nu kommer staten altså så her og indfører et gebyr, som den pålægger butikkerne at betale til bankerne.

Nu ved jeg godt, at gebyret ikke tilfalder statskassen, men harmonerer det egentlig talt med skattestoppet, at man her altså pålægger små og store butikker et ekstra gebyr, som de altså ikke betalte før? Jeg synes i hvert fald, det er yderst ejendommeligt, at man mener, at man sådan uden videre bare kan strø et gebyr ud over nogle butikker, et gebyr, som vi så efterfølgende ved bliver overvæltet på borgerne, nemlig dem, der køber i de pågældende butikker og dermed får dyrere varer. Man kunne lige så godt have sat momsen op.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg kan altså slet ikke se, at det er et gebyr. Det, der her er tale om, er, at vi udvikler et dankort med en chip for at forøge sikkerheden også i forbindelse med transaktionen. Det har en interesse for pengeinstitutterne. Det har en interesse for detailhandelsledet, og man kan så diskutere, hvorvidt forbrugeren skal involveres i det med direkte gebyr.

Jeg mener, at det abonnement er et udtryk for, at man tager sin del af udviklingen af et af verdens bedst udviklede og sikre systemer, som dankortet virkelig er. Jeg kan ikke se, at betaling til udviklingsomkostninger og udvikling af et system kan betragtes som et gebyr. Det vil jeg betragte som driftsomkostninger, rene og skære driftsomkostninger mellem parterne. Og der er altså fundet det her kompromis, som Venstre faktisk finder er ganske rimeligt.